

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 14. lipnja 2019.
(OR. en)

8011/19

Međuinstitucijski predmet:
2018/0416 (NLE)

FISC 223
ECOFIN 358
DIGIT 69

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet:	PROVEDBENA UREDBA VIJEĆA o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu isporuka robe ili usluga omogućenih upotrebom elektroničkih sučelja te posebnih programa za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu
----------	---

PROVEDBENA UREDBA VIJEĆA (EU) 2019/...

od ...

**o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011
u pogledu isporuka robe ili usluga omogućenih upotrebom elektroničkih sučelja
te posebnih programa za porezne obveznike
koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici
ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

budući da:

- (1) Direktiva 2006/112/EZ izmijenjena je Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455¹ kojom je, među ostalim, područje primjene posebnih odredaba za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici prošireno na sve vrste usluga, kao i na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Direktivom (EU) 2017/2455 uvedene su i određene odredbe koje se primjenjuju na porezne obveznike koji omogućuju isporuke robe ili usluga koje obavljaju drugi porezni obveznici upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo.
- (2) Detaljne odredbe za primjenu tih posebnih odredaba utvrđenih u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011² trebalo bi ažurirati nakon proširenja njihova područja primjene.

¹ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

- (3) Definicijama „prodaja robe na daljinu unutar Zajednice” i „prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja” iz Direktive 2006/112/EZ obuhvaćaju se i isporuke robe u slučajevima kad dobavljač neizravno sudjeluje u njihovoj isporuci ili prijevozu kupcu. Stoga je, kako bi se osigurala ispravna i jedinstvena primjena tih definicija u državama članicama i unaprijedila pravna sigurnost i za gospodarske subjekte i za porezne uprave, potrebno pojasniti i definirati značenje pojma „neizravno” u tom kontekstu.
- (4) Kako bi se u državama članicama osigurala jedinstvena primjena odredaba koje se odnose na porezne obveznike koji omogućuju isporuku robe i usluga u Zajednici i kako bi se poboljšala pravna sigurnost za porezne obveznike koji su obveznici poreza na dodanu vrijednost (PDV) i za porezne uprave koje provode ta pravila, potrebno je dodatno definirati značenje pojma „omogućuje” i pojasniti kada se ne smatra da porezni obveznik omogućuje isporuku robe ili usluga upotrebom elektroničkog sučelja.
- (5) Kako bi se osigurala jedinstvena primjena pravila o PDV-u potrebno je jasno definirati trenutak u kojem se može smatrati da je uplata kupca prihvaćena kako bi se utvrdilo u kojem se poreznom razdoblju moraju prijaviti isporuke koje obavljaju porezni obveznici koji omogućuju isporuku robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja ili svaki porezni obveznik koji se koristi tim posebnim programom za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja.

- (6) Potrebno je odrediti koje bi se vrste informacija trebale čuvati u evidencijama poreznih obveznika koji omogućuju isporuke robe i usluga u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja. Pri tom bi trebalo uzimati u obzir prirodu informacija koje su dostupne takvim poreznim obveznicima, njihovu važnost za porezne uprave i zahtjev da takvo računovodstvo i vođenje evidencije bude razmjerno kako bi se poštovali prava i obveze utvrđeni u Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
- (7) Smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje određene isporuke robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja sam primio i isporučio robu i da je dužan platiti PDV na te isporuke. Važno je uzeti u obzir da takav porezni obveznik može ovisiti o točnosti informacija koje dostavljaju dobavljači koji prodaju robu upotrebom elektroničkog sučelja kako bi ispravno prijavio i platio obračunani iznos PDV-a. Stoga je razumno predvidjeti da se, ako su informacije koje je primio pogrešne, takav porezni obveznik ne smatra odgovornim za bilo koji iznos PDV-a koji premašuje PDV koji je prijavio i platio za te isporuke ako može dokazati da to nije znao niti bi se moglo razumno očekivati da je znao da su informacije koje je primio bile pogrešne. Time bi se državama članicama trebalo omogućiti oslobađanje tih poreznih obveznika od dodatne obveze u pogledu PDV-a ako oni postupaju u dobroj vjeri.

¹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

- (8) Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje poreznih obveznika koji omogućuju određene isporuke robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja, primjereno je osloboditi ih tereta dokazivanja statusa prodavatelja i kupca. Stoga bi trebalo uvesti određene oborive pretpostavke prema kojima se dobavljači koji prodaju robu upotrebom tog elektroničkog sučelja smatraju poreznim obveznicima, a njihovi kupci osobama koje nisu porezni obveznici.
- (9) Kako bi se izbjegle nedoumice, potrebno je navesti da identifikacijski broj dodijeljen posredniku koji djeluje u ime i za račun poreznog obveznika koji se koristi programom za uvoz predstavlja odobrenje kojim mu se omogućuje da djeluje kao posrednik i da ga posrednik ne može upotrijebiti za prijavu PDV-a na oporezive transakcije koje obavlja sam.
- (10) Odredbu kojom se porezni obveznik koji se dobrovoljno prestane koristiti posebnim programom isključuje od ponovnog pristupanja tijekom razdoblja od dva kalendarska tromjesečja države članice ne smatraju korisnom te se njome može dodatno opteretiti dotične porezne obveznike. Tu bi odredbu stoga trebalo ukloniti.

- (11) Kako bi se ograničio učinak promjene načina na koji treba izvršiti ispravke prethodnih prijava PDV-a u okviru posebnog programa na informatičke sustave, poželjno je predvidjeti da se ispravci prijave PDV-a koji se odnose na porezno razdoblje koje prethodi datumu od kojeg države članice trebaju primjenjivati nacionalne mjere kako bi se uskladile s člancima 2. i 3. Direktive (EU) 2017/2455 trebaju izvršiti izmjenama te prijave. Osim toga, budući da će se za porezna razdoblja nakon 1. siječnja 2021. ispravci prethodnih prijava PDV-a morati podnijeti u naknadnoj prijavi, porezni obveznici isključeni iz posebnih odredaba neće više moći podnositi ispravke u naknadnoj prijavi. Stoga je potrebno predvidjeti da bi se takvi ispravci trebali rješavati izravno s relevantnim poreznim tijelima država članica potrošnje.
- (12) Budući da se ime kupca mora čuvati u evidenciji poreznog obveznika koji se koristi posebnim programom samo ako je dostupno tom poreznom obvezniku, nije potrebno za određivanje države članice u kojoj isporuka podliježe PDV-u te može dovesti do pitanja u vezi sa zaštitom osobnih podataka, više nije potrebno navoditi ime kupca u evidenciji koju vodi porezni obveznik koji se koristi posebnim programom. Međutim, kako bi se olakšala kontrola isporuka robe obuhvaćenih posebnim programom, potrebno je u informacije koje čuvaju porezni obveznici uključiti informacije o povratu robe te broju pošiljke ili transakcije.

- (13) Kako bi se osigurala usklađenost između posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz, s jedne strane, i carinskih odredaba koje se odnose na odgodu plaćanja carine i obveza osobe koja prijavljuje robu carini, s druge strane, i kako bi se zajamčilo pravilno izvršenje plaćanja PDV-a na uvoz kada se koristi tim postupcima, trebalo bi odrediti da bi mjesečno plaćanje PDV-a na uvoz u okviru posebnih postupaka moglo biti podložno uobičajenim uvjetima koji se primjenjuju prema carinskom pravu u svrhu odobravanja odgode plaćanja uvozne carine. Nadalje, trebalo bi odrediti da se primjenom posebnih postupaka države članice ne obvezuje da zahtijevaju od osobe koja prijavljuje robu carini da ima ovlaštenje osobe kojoj je roba namijenjena da u njezino ime prijavljuje robu carini.
- (14) Provedbenu uredbu (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 mijenja se kako slijedi:

1. Poglavlje IV. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov poglavlja IV. zamjenjuje se sljedećim:

**„OPOREZIVE TRANSAKCIJE
(GLAVA IV. DIREKTIVE 2006/112/EZ)**

ODJELJAK 1.

ISPORUKA ROBE

(ČLANCI OD 14. DO 19. DIREKTIVE 2006/112/EZ)”;

- (b) umeću se sljedeći članci:

„Članak 5.a

Za potrebe primjene članka 14. stavka 4. Direktive 2006/112/EZ smatra se da je robu otpremio ili prevezao dobavljač ili da je to obavljeno u njegovo ime, među ostalim i ako dobavljač neizravno sudjeluje u otpremi ili prijevozu robe, osobito u sljedećim slučajevima:

- (a) ako dobavljač otpremu ili prijevoz robe daje u podugovor trećoj strani koja robu dostavlja kupcu;
- (b) ako otpremu ili prijevoz robe obavlja treća strana, ali dobavljač snosi potpunu ili djelomičnu odgovornost za dostavu robe kupcu;
- (c) ako dobavljač izdaje račun i naplaćuje naknade za prijevoz od kupca i zatim ih uplaćuje trećoj strani koja će organizirati otpremu ili prijevoz robe;
- (d) ako dobavljač na bilo koji način kupcu promiče usluge dostave koje pruža treća strana, uspostavlja kontakt između kupca i treće strane ili na drugi način trećoj strani pruža informacije potrebne za dostavu robe potrošaču.

Međutim, ne smatra se da je robu otpremio ili prevezao dobavljač ili da je to obavljeno u njegovo ime ako kupac sam prevozi robu ili ako kupac organizira dostavu robe s trećom stranom, a dobavljač ne sudjeluje izravno ili neizravno u obavljanju otpreme ili prijevoza te robe odnosno u pomoći s organizacijom.

Članak 5.b

Za potrebe primjene članka 14.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači upotreba elektroničkog sučelja kako bi se kupcu i dobavljaču koji nudi robu na prodaju upotrebom elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom robe upotrebom tog elektroničkog sučelja.

Međutim, porezni obveznik ne omogućuje isporuku robe ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta pod kojima se obavlja isporuka;
- (b) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršenu uplatu;
- (c) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe.

Članak 14.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji samo pruža bilo što od sljedećeg:

- (a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku robe;
- (b) navođenje ili oglašavanje robe;
- (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba nudi na prodaju bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

Članak 5.c

Za potrebe primjene članka 14.a Direktive 2006/112/EZ porezni obveznik za kojeg se smatra da je sam primio i isporučio robu nije odgovoran za plaćanje PDV-a u iznosu većem od PDV-a koji je prijavio i platio za te isporuke ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) porezni obveznik za točnu prijavu i plaćanje PDV-a na te isporuke ovisi o informacijama koje mu pružaju dobavljači koji prodaju robu upotrebom elektroničkog sučelja ili koje mu pružaju druge treće strane;
- (b) informacije iz točke (a) su pogrešne;
- (c) porezni obveznik može dokazati da nije znao i da se nije moglo razumno očekivati da zna da su te informacije netočne.

Članak 5.d

Osim ako raspolaže suprotnim informacijama, porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu na temelju članka 14.a Direktive 2006/112/EZ smatra da:

- (a) osoba koja prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja porezni je obveznik;
- (b) osoba koja kupuje tu robu nije porezni obveznik.”;
- (c) prije članka 6. umeće se sljedeći naslov:

„ODJELJAK 2.

ISPORUKA USLUGA

(ČLANCI OD 24. DO 29. DIREKTIVE 2006/112/EZ)”.

- 2. Članak 14. briše se.
- 3. Umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE V.a

**OPOREZIVI DOGAĐAJ I OBVEZA OBRAČUNAPDV-A
(GLAVA VI. DIREKTIVE 2006/112/EZ)**

Članak 41.a

Za potrebe primjene članka 66.a Direktive 2006/112/EZ trenutak prihvatanja uplate znači trenutak kad dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja primi potvrdu o uplati, poruku o odobrenju uplate ili preuzetu obvezu za plaćanje od kupca, ovisno o tome što prije nastupi, ili kada je navedeno primljeno u njegovo ime, bez obzira na to kada je izvršena stvarna uplata.”.

4. U poglavlju X. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 1.B

RAČUNOVODSTVO

(ČLANCI OD 241. DO 249. DIREKTIVE 2006/112/EZ)

Članak 54.b

1. Za potrebe primjene članka 242.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači upotrebu elektroničkog sučelja kako bi se i kupcu i dobavljaču koji nudi usluge ili robu na prodaju upotrebom elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom robe ili usluga upotrebom tog elektroničkog sučelja.

Međutim, pojam „omogućuje” ne obuhvaća isporuku robe ili usluga ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta prema kojima se obavlja isporuka;
 - (b) porezni obveznik niti izravno niti neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršenu uplatu;
 - (c) porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe ili u isporuci usluga.
2. Za potrebe primjene članka 242.a Direktive 2006/112/EZ, pojam „omogućuje” ne obuhvaća slučajeve u kojima porezni obveznik pruža samo jedno od sljedećeg:
- (a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku robe ili usluga;
 - (b) navođenje ili oglašavanje robe ili usluga;
 - (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja ako se roba ili usluge nude na prodaju bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

Članak 54.c

1. Porezni obveznik iz članka 242.a Direktive 2006/112/EZ vodi sljedeće evidencije u odnosu na isporuke ako se smatra da je sam primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ ili ako sudjeluje u isporuci elektronički isporučenih usluga pri čemu se pretpostavlja da djeluje u svoje ime u skladu s člankom 9.a ove Uredbe:
 - (a) evidencije iz članka 63.c ove Uredbe ako je porezni obveznik odabrao primjenu jednog od posebnih programa iz glave XII. poglavlja 6. Direktive 2006/112/EZ;
 - (b) evidencije iz članka 242. Direktive 2006/112/EZ ako porezni obveznik nije odabrao primjenu jednog od posebnih programa iz glave XII. poglavlja 6. Direktive 2006/112/EZ.

2. Porezni obveznik iz članka 242.a Direktive 2006/112/EZ čuva sljedeće informacije u pogledu isporuka koje nisu navedene u stavku 1.:
- (a) ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako mu je poznato:
 - i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;
 - ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača;
 - (b) opis robe, njezinu vrijednost, mjesta na kojima završava otprema ili prijevoz robe zajedno s vremenom isporuke i, ako je poznat, brojem narudžbe ili jedinstvenim brojem transakcije;
 - (c) opis usluga, njihovu vrijednost, informacije za utvrđivanje mjesta isporuke i vremena isporuke te, ako je poznat, broj narudžbe ili jedinstveni broj transakcije.”

5. U poglavlju XI. odjeljak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 2.

**POSEBNI PROGRAMI ZA POREZNE OBVEZNIKE KOJI ISPORUČUJU USLUGE OSOBAMA KOJE NISU POREZNI OBVEZNICI ILI PRODAJU ROBU NA DALJINU I OBAVLJAJU ODREĐENE ISPORUKE ROBE NA DOMAĆEM TRŽIŠTU
(ČLANCI OD 358. DO 369.X DIREKTIVE 2006/112/EZ)**

PODODJELJAK 1.

DEFINICIJE

Članak 57.a

Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „program ne-Unije” znači posebni program za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan unutar Zajednice, kako je utvrđen u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 2. Direktive 2006/112/EZ;
2. „program Unije” znači posebni program za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za isporuke robe unutar države članice upotrebom elektroničkih sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji imaju poslovni nastan unutar Zajednice, ali nemaju poslovni nastan u državi članici potrošnje, kako je utvrđen u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. Direktive 2006/112/EZ;

3. „program za uvoz” znači posebni program za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja, kako je utvrđen u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive 2006/112/EZ;
4. „posebni program” znači, ovisno o kontekstu, „program ne-Unije”, „program Unije” ili „program za uvoz”;
5. „porezni obveznik” znači porezni obveznik iz članka 359. Direktive 2006/112/EZ kojem je dopušteno korištenje programom ne-Unije, porezni obveznik iz članka 369.b te direktive kojem je dopušteno korištenje programom Unije ili porezni obveznik iz članka 369.m te direktive kojem je dopušteno korištenje programom za uvoz;
6. „posrednik” znači osoba definirana u članku 369.l drugom stavku točki 2. Direktive 2006/112/EZ.

PODODJELJAK 2.

PRIMJENA PROGRAMA UNIJE

Članak 57.b

(brisano)

PODODJELJAK 3.

PODRUČJE PRIMJENE PROGRAMA UNIJE

Članak 57.c

Program Unije ne primjenjuje se na usluge koje se isporučuju u državi članici u kojoj porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja ili stalni poslovni nastan. Isporuka tih usluga prijavljuje se nadležnim poreznim tijelima te države članice u prijavi PDV-a kako je propisano u članku 250. Direktive 2006/112/EZ.

PODODJELJAK 4.

IDENTIFIKACIJA

Članak 57.d

1. Ako porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da se namjerava koristiti programom ne-Unije ili programom Unije, taj se posebni program primjenjuje od prvog dana sljedećeg kalendarskog tromjesečja.

Međutim, ako se prva isporuka robe ili usluga koja treba biti obuhvaćena programom ne-Unije ili programom Unije izvrši prije tog datuma, tada se posebni program primjenjuje od datuma te prve isporuke pod uvjetom da porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije o početku svojih aktivnosti obuhvaćenih tim programom najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon te prve isporuke.

2. Ako porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime obavijesti državu članicu identifikacije da se namjerava koristiti programom za uvoz, taj se posebni program primjenjuje od dana kada je poreznom obvezniku ili posredniku dodijeljen pojedinačni identifikacijski broj za PDV za program za uvoz, kako je utvrđen u članku 369.q stavcima 1. i 3. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 57.e

Država članica identifikacije identificira poreznog obveznika koji se koristi programom Unije na temelju njegova identifikacijskog broja za PDV iz članka 214. i 215. Direktive 2006/112/EZ.

Pojedinačni identifikacijski broj dodijeljen posredniku u skladu s člankom 369.q stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ omogućuje mu da djeluje kao posrednik u ime poreznih obveznika koji se koriste programom za uvoz. Međutim, posrednik ne može upotrijebiti taj broj za prijavu PDV-a na oporezive transakcije.

Članak 57.f

1. Ako porezni obveznik koji se koristi programom Unije prestane ispunjavati uvjete iz definicije utvrđene u članku 369.a točki 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je bio prethodno identificiran prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik i dalje ispunjava uvjete za korištenje tim posebnim programom, on navodi državu članicu u kojoj ima sjedište svog poslovanja ili, ako nema sjedište svog poslovanja u Zajednici, državu članicu u kojoj ima stalni poslovni nastan kao novu državu članicu identifikacije kako bi se nastavio koristiti tim programom. Ako porezni obveznik koji se koristi programom Unije za isporuku robe nema poslovni nastan u Zajednici, kao novu državu članicu identifikacije navodi državu članicu iz koje otprema ili prevozi robu.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom, ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik prestane imati sjedište svog poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno navedena kao država članica identifikacije ili od datuma na koji taj porezni obveznik prestane otpremati ili prevoziti robu iz te države članice.

2. Ako porezni obveznik koji se koristi programom za uvoz ili posrednik koji djeluje u njegovo ime prestane ispunjavati uvjete utvrđene u članku 369.1 drugom stavku točki 3. podtočkama od (b) do (e) Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je identificiran porezni obveznik ili njegov posrednik prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik ili njegov posrednik i dalje ispunjava uvjete za korištenjem tim posebnim programom, navodi državu članicu u kojoj ima sjedište svog poslovanja ili, ako nema sjedište svog poslovanja u Zajednici, državu članicu u kojoj ima stalni poslovni nastan kao novu državu članicu identifikacije kako bi nastavio koristiti se tim programom.

U slučaju promjene države članice identifikacije u skladu s drugim podstavkom ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik ili njegov posrednik prestane imati sjedište svog poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je bila prethodno navedena kao država članica identifikacije.

Članak 57.g

1. Porezni obveznik koji se koristi programom ne-Unije ili programom Unije ima pravo prestati koristiti se tim posebnim programima neovisno o tome isporučuje li i dalje robu ili usluge koje se mogu obuhvatiti tim posebnim programima. Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka kalendarskog tromjesečja koje prethodi kalendarskom tromjesečju u kojem se namjerava prestati koristiti tim programom. Prestanak korištenja proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg kalendarskog tromjesečja.

Obveze u pogledu PDV-a na isporuke robe ili usluga koje nastanu nakon datuma na koji je prestanak primjene stupio na snagu podmiruju se izravno poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

2. Porezni obveznik koji se koristi programom za uvoz može prestati koristiti se tim programom neovisno o tome nastavlja li obavljati prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem namjerava prestati koristiti se tim programom. Prestanak korištenja proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg mjeseca i poreznom se obvezniku više ne dopušta da se koristi programom za isporuke izvršene od tog dana.

PODODJELJAK 5.

OBVEZE IZVJEŠĆIVANJA

Članak 57.h

1. Najkasnije desetog dana sljedećeg mjeseca porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) prestanku svojih aktivnosti koje su obuhvaćene posebnim programom;
 - (b) svim promjenama svojih aktivnosti koje su obuhvaćene posebnim programom zbog kojih više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu tog posebnog programa;
 - (c) svim promjenama informacija koje je prethodno dostavio državi članici identifikacije.

2. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon te promjene o njoj obavještuje obje relevantne države članice. Novoj državi članici identifikacije dostavlja podatke o registraciji koji se zahtijevaju kada porezni obveznik prvi put upotrijebi posebni program.

PODODJELJAK 6.

ISKLUČENJE

Članak 58.

1. Ako porezni obveznik koji se koristi jednim od posebnih programa ispunjava jedan ili više kriterija za isključenje utvrđenih u članku 369.e ili za brisanje iz identifikacijskog registra utvrđenih u članku 363. ili u članku 369.r stavcima 1. i 3. Direktive 2006/112/EZ, država članica identifikacije isključuje tog poreznog obveznika iz tog programa.

Samo država članica identifikacije može isključiti poreznog obveznika iz jednog od posebnih programa.

Država članica identifikacije odluku o isključenju ili brisanju temelji na svim raspoloživim informacijama, uključujući one koje su joj dostavile druge države članice.

2. Isključenje poreznog obveznika iz programa ne-Unije ili programa Unije proizvodi učinke od prvog dana kalendarskog tromjesečja koji slijedi nakon dana kada je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju. Ako je, međutim, isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana ili mjesta iz kojeg počinje isporuka ili prijevoz robe, ono proizvodi učinke od datuma navedene promjene.
3. Isključenje poreznog obveznika iz programa za uvoz proizvodi učinke od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon dana kada je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju, osim u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako je isključenje posljedica promjene sjedišta njegova poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, ono proizvodi učinke od datuma te promjene;
 - (b) ako je isključenje posljedica njegova kontinuiranog nepridržavanja pravila tog programa, isključenje proizvodi učinke sljedećeg dana od dana kada je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju.

4. Osim u slučaju obuhvaćenom stavkom 3. točkom (b), pojedinačni identifikacijski broj za PDV dodijeljen za upotrebu u okviru programa za uvoz ostaje valjan tijekom razdoblja koje je potrebno za uvoz robe koja je isporučena prije datuma isključenja, ali koje ne smije biti dulje od dva mjeseca od tog datuma.
5. Ako posrednik ispunjava jedan od kriterija za brisanje utvrđenih u članku 369.r stavku 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica identifikacije briše tog posrednika iz identifikacijskog registra i isključuje porezne obveznike koje taj posrednik zastupa iz programa za uvoz.

Samo država članica identifikacije može brisati posrednika iz identifikacijskog registra.

Država članica identifikacije odluku o brisanju temelji na svim dostupnim informacijama, uključujući one koje su joj dostavile druge države članice.

Brisanje posrednika iz identifikacijskog registra proizvodi učinke od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon dana kada je posredniku elektroničkim putem poslana odluka o brisanju, osim u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je brisanje posljedica promjene sjedišta njegova poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, ono proizvodi učinke od datuma te promjene;

- (b) ako je brisanje posrednika posljedica njegova kontinuiranog nepridržavanja pravila programa za uvoz, brisanje proizvodi učinke sljedećeg dana od dana kada je posredniku i poreznom obvezniku kojeg on zastupa elektroničkim putem poslana odluka o isključenju.

Članak 58.a

Ako se porezni obveznik koristi posebnim programom, a u razdoblju od dvije godine nije isporučio nikakvu robu ni usluge obuhvaćene tim programom u bilo kojoj državi članici potrošnje, smatra se da su prestale njegove oporezive aktivnosti u smislu članka 363. točke (b), članka 369.e točke (b), članka 369.r stavka 1. točke (b) ili članka 369.r stavka 3. točke (b) Direktive 2006/112/EZ. Taj prestanak ne sprečava ga da se ponovno koristi bilo kojim posebnim programom ako ponovno pokrene aktivnosti obuhvaćene bilo kojim od posebnih programa.

Članak 58.b

1. Ako je porezni obveznik isključen iz jednog od posebnih programa zbog kontinuiranog nepridržavanja pravila koja se odnose na taj program, taj porezni obveznik ostaje isključen iz svih posebnih programa u bilo kojoj državi članici u razdoblju od dvije godine od razdoblja prijave tijekom kojeg je bio isključen.

Međutim, prvi se podstavak ne primjenjuje u odnosu na program za uvoz ako je do isključenja došlo jer se posrednik koji djeluje u ime poreznog obveznika kontinuirano nije pridržavao pravila.

Ako je posrednik brisan iz identifikacijskog registra zbog kontinuiranog nepridržavanja pravila programa za uvoz, ne dopušta mu se da djeluje kao posrednik tijekom dvije godine koje slijede nakon mjeseca u kojem je brisan iz tog registra.

2. Smatra se da se porezni obveznik ili posrednik kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na neki od posebnih programa u smislu članka 363. točke (d), članka 369.e točke (d), članka 369.r stavka 1. točke (d), članka 369.r stavka 2. točke (c) ili članka 369.r stavka 3. točke (d) Direktive 2006/112/EZ barem u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 60.a uputila njemu ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a prijava PDV-a nije podnesena za svako od tih razdoblja u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika;

- (b) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 63.a uputila njemu ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a ni on ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu uplatili cijeli iznos prijavljenog PDV-a za svako od tih razdoblja prijave u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika, osim ako je preostali neplaćeni iznos manji od 100 EUR za svako razdoblje prijave;
- (c) ako nakon zahtjeva države članice identifikacije i jedan mjesec nakon što im je ta država poslala naknadni podsjetnik ni on ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu u elektroničkom obliku dostavili evidenciju iz članaka 369., 369.k i 369.x Direktive 2006/112/EZ.

Članak 58.c

Porezni obveznik koji je isključen iz programa za ne-Unije ili programa Unije sve obveze u pogledu PDV-a u odnosu na isporuke robe i usluga nakon datuma kada je isključenje počelo proizvoditi učinke rješava izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

PODODJELJAK 7.

PRIJAVA PDV-A

Članak 59.

1. Svako razdoblje prijave u smislu članaka 364., 369.f ili 369.s Direktive 2006/112/EZ smatra se zasebnim razdobljem prijave.
2. Ako se u skladu s člankom 57.d stavkom 1. drugim podstavkom program ne-Unije ili program Unije primjenjuje od datuma prve isporuke, porezni obveznik podnosi zasebnu prijavu PDV-a za kalendarsko tromjesečje u kojem je izvršena prva isporuka.
3. Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran za program ne-Unije i program Unije, podnosi prijave PDV-a i doznačuje odgovarajuće uplate državi članici identifikacije za svaki od programa za obavljene isporuke i razdoblja obuhvaćena odgovarajućim programom.
4. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f nakon prvog dana dotičnog razdoblja prijave, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijave PDV-a i doznačuje odgovarajuće uplate i prethodnoj i novoj državi članici identifikacije za isporuke izvršene tijekom odgovarajućih razdoblja u kojima su te države članice bile države članice identifikacije.

Članak 59.a

Ako porezni obveznik koji se koristi posebnim programom tijekom razdoblja prijave nije isporučio ni robu ni usluge obuhvaćene tim programom u bilo kojoj državi članici potrošnje i ne mora provesti ispravke prethodnih prijava, on ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a u kojoj navodi da tijekom dotičnog razdoblja nisu izvršene nikakve isporuke (prijava nultog PDV-a).

Članak 60.

Iznosi u prijavama PDV-a koje se podnose u okviru posebnih programa ne zaokružuju se na najbližu višu ili nižu cijelu novčanu jedinicu. Prijavljuje se i doznajuje točan iznos PDV-a.

Članak 60.a

Porezne obveznike ili posrednike koji djeluju u njihovo ime koji nisu podnijeli prijavu PDV-a u skladu s člancima 364., 369.f ili 369.s Direktive 2006/112/EZ država članica identifikacije elektroničkim putem podsjeća na obvezu da podnesu takvu prijavu. Država članica identifikacije podsjetnik šalje deseti dan koji slijedi nakon dana kada je prijava trebala biti podnesena te elektroničkim putem obavješćuje druge države članice o poslanom podsjetniku.

Za sve daljnje podsjetnike i korake poduzete radi utvrđivanja i ubiranja PDV-a odgovorna je dotična država članica potrošnje.

Neovisno o svim izdanim podsjetnicima i poduzetim koracima države članice potrošnje porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije.

Članak 61.

1. Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja do posljednjeg razdoblja prijave u 2020. uključujući i to razdoblje provode se nakon podnošenja te prijave PDV-a isključivo izmjenama te prijave, a ne prilagodbama naknadnih prijava.

Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od prvog razdoblja prijave u 2021. provode se nakon podnošenja te prijave PDV-a samo prilagodbama u naknadnoj prijavi.

2. Izmjene iz stavka 1. podnose se elektroničkim putem državi članici identifikacije u roku od tri godine od datuma kada je trebala biti podnesena prvotna prijava.

To, međutim, ne utječe na pravila države članice potrošnje koja se odnose na utvrđivanja i izmjene.

Članak 61.a

1. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi svoju konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava i doznajuće sve odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku prestanka, isključenja ili promjene ako:

- (a) prestane koristiti se jednim od posebnih programa;
- (b) bude isključen iz sustava korištenja jednim od posebnih programa;
- (c) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

2. Posrednik za sve porezne obveznike u čije ime djeluje podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava te doznajuće odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u vrijeme brisanja ili promjene u slučaju da:

- (a) brisan je iz identifikacijskog registra;
- (b) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f stavkom 2.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

PODODJELJAK 7.A

PROGRAM ZA UVOZ – OPOREZIVI DOGAĐAJ

Članak 61.b

Za potrebe primjene članka 369.n Direktive 2006/112/EZ trenutak prihvaćanja uplate znači trenutak kada porezni obveznik koji se koristi programom za uvoz primi potvrdu o uplati, poruku o odobrenju uplate ili preuzetu obvezu za plaćanje od kupca, ovisno o tome što prije nastupi, ili kada je navedeno primljeno u njegovo ime, bez obzira na to kada je izvršena stvarna uplata.

PODODJELJAK 8.

VALUTA

Članak 61.c

Ako država članica identifikacije čija valuta nije euro odluči da se prijave PDV-a podnose u njezinoj nacionalnoj valuti, ta se odluka odnosi na sve prijave PDV-a svih poreznih obveznika koji se koriste posebnim programima.

PODODJELJAK 9.

PLAĆANJA

Članak 62.

Ne dovodeći u pitanje članak 63.a treći podstavak ni članak 63.b, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime sve uplate doznačuje državi članici identifikacije.

Uplate PDV-a koje porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime doznači u skladu s člancima 367., 369.i ili 369.v Direktive 2006/112/EZ odnose se isključivo na prijavu PDV-a podnesenu u skladu s člancima 364., 369.f ili 369.s te direktive. Sve naknadne prilagodbe uplaćenih iznosa porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime izvršava isključivo upućivanjem na tu prijavu i ne smije ih prenijeti u drugu prijavu niti prilagoditi u nekoj od naknadnih prijava. Pri svakoj se uplati navodi broj dotične prijave.

Članak 63.

Država članica identifikacije koja primi uplatu veću od iznosa koji je prikazan u prijavi PDV-a podnesenoj u skladu s člancima 364., 369.f ili 369.s Direktive 2006/112/EZ izvršava izravan povrat preplaćenog iznosa dotičnom poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime.

Ako država članica identifikacije zaprimi iznos na temelju prijave PDV-a za koju se naknadno utvrdi da je netočna, a ta je država članica već raspodijelila navedeni iznos državama članicama potrošnje, svaka od tih država članica potrošnje izvršava izravan povrat odgovarajućeg dijela preplaćenog iznosa poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime.

Međutim, ako se preplate odnose na razdoblja do posljednjeg razdoblja prijave 2018. i uključujući to razdoblje, država članica identifikacije izvršava povrat odgovarajućeg dijela iznosa koji je zadržala u skladu s člankom 46. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 904/2010, a država članica potrošnje izvršava povrat iznosa preplate umanjen za iznos povrata države članice identifikacije.

Država članica potrošnje elektroničkim putem obavještuje državu članicu identifikacije o iznosu navedenih povrata.

Članak 63.a

Ako porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnese prijavu PDV-a u skladu s člancima 364., 369.f ili 369.s Direktive 2006/112/EZ, ali ne doznači uplatu ili uplati manji iznos od onoga koji je utvrđen prijavom, država članica identifikacije poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime deseti dan nakon dana do kojeg je plaćanje trebalo biti doznačeno u skladu s člancima 367., 369.i ili 369.v Direktive 2006/112/EZ elektroničkim putem podsjeća na dospjeli iznos PDV-a.

Država članica identifikacije elektroničkim putem obavještuje države članice potrošnje o poslanom podsjetniku.

Za sve daljnje podsjetnike i korake poduzete s ciljem ubiranja PDV-a nadležna je dotična država članica potrošnje. Ako država članica potrošnje izda takve naknadne podsjetnike, odgovarajući PDV uplaćuje se toj državi članici.

Država članica potrošnje elektroničkim putem obavještuje državu članicu identifikacije o izdanom podsjetniku.

Članak 63.b

Ako prijava PDV-a nije podnesena ili je podnesena prekasno ili ako je podnesena nepotpuna ili netočna prijava te ako uplata PDV-a kasni, sve kamate, novčane kazne ili druge troškove obračunava i utvrđuje država članica potrošnje. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime takve kamate, novčane kazne ili druge troškove plaća izravno državi članici potrošnje.

PODODJELJAK 10.

EVIDENCIJA

Članak 63.c

1. Kako bi se smatrala dovoljno detaljnom u smislu članaka 369. i 369.k Direktive 2006/112/EZ, evidencija koju vodi porezni obveznik sadržava sljedeće informacije:
 - (a) državu članicu potrošnje u koju se roba ili usluge isporučuju;
 - (b) vrstu usluga ili opis i količinu isporučene robe;
 - (c) datum isporuke robe ili usluga;
 - (d) poreznu osnovicu uz naznaku upotrijebljene valute;

- (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
- (f) primijenjenu stopu PDV-a;
- (g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute;
- (h) datum i iznos zaprimljenih uplata;
- (i) sve predujme uplaćene prije isporuke robe ili usluga;
- (j) ako je izdana faktura, informacije koje ona sadržava;
- (k) kada su posrijedi usluge, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje kupac ima poslovni nastan ili stalnu adresu ili uobičajeno boravište te, kada je posrijedi roba, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;
- (l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a.

2. Kako bi se smatrala dovoljno detaljnom u smislu članka 369.x Direktive 2006/112/EZ, evidencija koju vodi porezni obveznik sadržava sljedeće informacije:

- (a) državu članicu potrošnje u koju se roba isporučuje;

- (b) opis i količinu isporučene robe;
- (c) datum isporuke robe;
- (d) poreznu osnovicu uz naznaku upotrijebljene valute;
- (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
- (f) primijenjenu stopu PDV-a;
- (g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute;
- (h) datum i iznos zaprimljenih uplata;
- (i) ako je izdana faktura, informacije koje ona sadržava;
- (j) informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;
- (k) dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a;
- (l) broj narudžbe ili jedinstveni broj transakcije;
- (m) jedinstveni broj pošiljke ako je taj porezni obveznik izravno uključen u dostavu.

3. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime informacije iz stavaka 1. i 2. evidentira tako da ih može bez odgode dostaviti elektroničkim putem za svaku pojedinu isporučenu robu ili uslugu zasebno.

Ako se poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime zatražilo da elektroničkim putem podnese evidenciju iz članaka 369., 369.k i 369.x Direktive 2006/112/EZ i ako je nije podnio u roku od 20 dana od datuma zahtjeva, država članica identifikacije podsjeća poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime da podnese tu evidenciju. Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje države članice potrošnje o poslanom podsjetniku.”.

6. U poglavlju XI. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 3.

POSEBNI POSTUPCI ZA PRIJAVU I PLAĆANJE PDV-A NA UVOZ

(ČLANCI 369.Y DO 369.ZB DIREKTIVE 2006/112/EZ)

Članak 63.d

Primjena mjesečnog plaćanja PDV-a na uvoz u skladu s posebnim postupcima za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz iz glave XII. poglavlja 7. Direktive 2006/112/EZ može biti podložno uvjetima koji se primjenjuju za odgodu plaćanja carine u skladu s Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća*.

Za potrebe primjene posebnih postupaka države članice mogu smatrati da je uvjet „prijavljuje robu carini za račun osobe kojoj je roba namijenjena” ispunjen ako osoba koja prijavljuje robu carini izjavi svoju namjeru da se koristi posebnim postupcima i naplati PDV od osobe kojoj je roba namijenjena.”.

* Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2021.

Međutim, države članice dopuštaju poreznim obveznicima i posrednicima koji djeluju u njihovo ime da informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 360., 369.c ili 369.o Direktive 2006/112/EZ za registraciju u okviru posebnih odredaba dostavljaju od 1. listopada 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Vijeće
Predsjednik
